

55 jaar Nieuwegein: dat verdient een prominente Krul!

Alhoewel de gemeente Nieuwegein al 55 jaar bestaat, zag ik pas in 1985 het levenslicht. Een laatbloeier, zo mag u mij noemen. Maar vergis u niet, ik sta mijn Krulletje.

Het kan haast niet anders dan dat u mij al kent. Ik ben een landmark, een officieel uithangbord voor de jubilerende gemeente Nieuwegein. Van Facebook tot Wikipedia, ook online kunt u niet om me heen. Dat ik mij belangrijk voel en mij wat plechtig uitdruk, dat heeft een goede reden.

Gemaakt van roestvrij staal dat is bewerkt met een speciaal polijstprocedé om het licht op verschillende manieren op mij te laten reflecteren. Uiteraard in een krulvorm, dat spreekt voor zich. Met een lang uitsteeksel dat gezellig mee glimt en dat ik gewoon als mijn voet beschouw. Beetje jammer dat mijn scheppers vonden dat er een onderbreking moest komen tussen mijn voet en mijn hoofdvorm. Gelukkig compenseert mijn vijf meter hoogte deze brute amputatie ruimschoots. Ik ben dus een grote jongen. En Kunst met de hoofdletter K. Aangenaam, ik ben de Krul.

Geplaatst op het Marktplaatsplein van City Plaza met een speciale lijn van neonlicht om mijn onderscheidende delen nog beter tot hun recht te laten komen. Is er toch nog oog voor de eenheid die ik belichaam. En in mijn denken en doen steek ik gerust mijn Krullicht op.

En wat heb ik al niet meegemaakt op dat Marktplaatsplein. Van winkeldieven die hun gestolen waar achter mij verstopten tot aan ontlukende jeugdliefdes. De Krul was erbij.

Ik ben dan wel geen 55 jaar, maar ik ben zelfs de muze geweest voor een heus gedicht. In 2013 heeft Ans de Groot een ode aan mijn bestaan gebracht op zeer poëtische wijze. Zij won een theaterbon, mijn ego steeg naar nog grotere hoogten.

Ook voor hippe uitingen leen ik mij, zij het dat ik liever niet bij de waan van de dag leef.

In december van het jaar 2010 kriebelt er iets aan mijn voet. Blijkt dat een aantal dames hun breipennen heeft gegrepen om mij van een soort kleurrijke wintervacht te voorzien. Ik weet niet wat ik daar als heer van stand van moet vinden. Als ik erachter kom dat het om een wereldwijde trend gaat die “wildbreien” heet ben ik al wat meer gerustgesteld. Christo pakte tenslotte ook gebouwen en monumenten in en hij is een vermaarde artiest. Dus ik laat me gelaten verpakken in hun bonte breisels. 35 m² om precies te zijn. Het was vast heel mooi om te zien, als je kleurenblind bent.

In juli 2012 begon ik te kampen met een depressie door een acuut Vitamine D-tekort. Ik moest een erbarmelijke driekwart jaar doorbrengen in een gemeentelijke opslag. De beste kunst is te vinden in de museumdepots, hield ik mezelf al snikkend voor. Mijn materiaal begon er bijna van te roesten!

Enige lichtpuntje: D66 wethouder Hans Reusch opende officieel mijn nieuwe locatie. Ik had liever een VVD wethouder gewild en eigenlijk zou de burgemeester de enige aangewezen persoon zijn geweest voor mijn herlancering. Maar ik weet wanneer ik mijn verlies waardig moet dragen.

En dan heb ik het nog niet over de uitlaatgassen waaraan ik heden ten dage nog steeds wordt blootgesteld. Nieuwegein had in haar wijsheid besloten dat ik wel verhuisd kon worden naar de Zuidstedeweg ter hoogte van de kruising met de A.C. Verhoefweg.

Dus werd er op 21 maart 2013 een lint doorgeknipt door voornoemde wethouder en kon ik definitief het Nieuwegeinse stadshart verlaten via de zijdeur. Zo voelde het echt!

Het meest spannende wat ik tegenwoordig meemaak is een langs scheurende sirene richting hospitaal of politiebureau. Men rijdt mij letterlijk met hoge snelheid voorbij. Waar is mijn ouderwetse grandeur gebleven? Die kan zeker niet gecompenseerd worden door het achtergrondgerommel van de voorbij rijdende trams.

Persoonlijk had ik het liefst weer een prominente plaats gekregen bij het door mij geliefde City Plaza. Wat is een winkel- en stadscentrum zonder De Krul?

Ik verlang weer naar tieners die vast zitten met hun slotjesbeugels als ze stiekem voor het eerst achter mijn brede Krulrug zoenen. Zelfs die enkele stinkende liggende zwerver op mijn onderstel was een genot waar ik nu weemoedig aan terug denk.

En dan die winkeldiefstallen. Heerlijke sensatie gecombineerd met de dramatiek van de Nieuwegeinse inwoner met een te kleine beurs. Alhoewel, als ik de dieven persoonlijk pootje had kunnen lichten dan had ik mijn burgerbijdrage wel geleverd. Een echte heer doet aan criminaliteitsbestrijding, ook in de openbare ruimte.

En dan al die winkels die ik heb zien komen en gaan. Dat schijnt tegenwoordig ook iets met internet te maken te hebben. Zoals al eerder gemeld neem ik een belangrijke plaats in bij deze online wereld. Zou een Tik Tokaccount helpen om aan een betere locatie te komen?

Zelf pleit ik voor een burgerinitiatief. Ik zie de spandoeken met ludieke teksten al voor me. “Laat de Krul niet liften, geef hem een plaats in ons stadshart!” of iets dergelijks. Crowdfunding voor een betere plek is ook toegestaan. Dat men met de pet rond gaat, dat spreekt mij zeker aan.

Als ik zo vrijpostig mag zijn, waarom mijn verhuizing niet bombarderen tot hét thema van de jubileumfeesten? Nieuwegein is ooit begonnen als nieuwe groeikern die Jutphaas en Vreeswijk met elkaar moest verbinden. Daar vind ik als mondain kunstwerk wat van maar die zielenroerselen vallen buiten het bereik van dit epistel. Echter als er iets groeit en schijnt dan is het wel mijn uitstraling over de stad. Zeker als de harten van de inwoners weer sneller gaan kloppen zodra ze me zien. Dan belichaam ik alsnog het centrumgevoel van weleer.

Zorg dat Nieuwegeiners weer trots kunnen zijn op hun jubilerende gemeente door hun landmark te nieuw leven in te blazen. Met een nieuwe en vooral prominente standplaats waarin niemand om me heen kan. Dat verdienen Nieuwegein en ik. Allebei belangrijk genoeg om te koesteren.

En ik geef toe: zonder sensatie en zonder middelpunt van het stadshart te zijn voel ik mij gewoon geen Krul voor de neus waard.